

perter – at vi kommer på rette kurs om nogle måneder.

Frank Dahlgaard (UP):

Jamen når ministeren siger, at efterlønnen og de andre ting ikke har noget med euroen at gøre, er ministeren altså uenig med både professor Thorlund Jepsen og professor i socialret Kirsten Ketscher. Begge siger, at euroen vil fremskynde udviklingen og er olien på maskinen.

Reglerne er der allerede, men hvis vi får euroen – det håber jeg ikke vi gør – bliver det meget let at sammenligne lønninger og priser og sociale ydelser og dagpenge i de forskellige eurolande, og så bliver det umuligt at opretholde de store forskelle, og så kommer harmoniseringspresset.

Hvis ministeren havde læst aviser, havde ministeren i går kunnet læse, hvordan cheføkonom i Unibank Helge J. Pedersen taler om, at der er brug for nødvendige reformer på skatteområdet og arbejdsmarkedsområdet i eurolandene, for at euroen kan holde op med at falde, og for at de store valutamarkeder kan få tiltro til euroen, og Mads Jakobsen fra Den Danske Bank siger jo det samme. Det er fraværet af en politisk overbygning, der gør, at man ikke tror på det projekt, og at euroen tumler ned og ned.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg må sige, at jeg synes ikke, ministeren forholder sig helt ansvarligt til det spørgsmål, jeg stillede, og som faktisk er temmelig alvorligt for regeringen.

Ministeren erkender selv, at den danske inflation nu ligger i overkanten af, hvad euroreglerne accepterer, og ministeren har så nogle forhåbninger om, at det nok vil ændre sig sådan af sig selv. Men hvad nu, hvis euroen bliver ved med at falde? Det er jo nok i virkeligheden det mest sandsynlige. Man har ganske vist hele tiden benægtet, at det skulle fortsætte, men det fortsætter og fortsætter jo bare, og nu sidder man i Centralbanken og overvejer i ramme alvor, om man skal sætte renten op igen og dermed lamme beskæftigelsen. Det er en fuldstændig håbløs fremgangsmåde, og det viser jo, hvilket fallitbo dette europoprojekt er.

Ministeren kan altså ikke snakke problemet væk, og ved passivitet risikerer vi jo, at vi om 2-3 måneder står med et inflationsproblem, som – hvis man er med i dette europoprojekt – vil fremtvinge nedskæringer her i Danmark. Den gode løsning er selvfølgelig at sige nej til euro-

en, for så kan vi stadig gøre tingene, som vi vil gøre dem her i Danmark. Men ministeren må da erkende, at ministeren står i kæmpeproblemer.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Til hr. Frank Dahlgaard: Hvis man ser på Spanien og Portugal, ligger de som sagt, også faktisk, tæt op og ned ad hinanden. Der er en meget lav ledighed i Portugal, og der er en relativt høj ledighed i Spanien. Det ene sted er det godt 4 pct., det andet sted godt 16 pct., tror jeg. Det er i den størrelsesorden.

Men hvorfor er der så stor forskel? Det er der, fordi der ikke er et fælles sprog og der ikke er den type mobilitet, som hr. Frank Dahlgaard tror der bliver med euroen, men det tror jeg ikke der gør.

I øvrigt synes jeg, det er en fordel, hvis den sociale velfærd også stiger i de egne af Europa, som tidligere har været meget fattige, og det er jo noget af målsætningen med det europæiske samarbejde. Det er noget af målsætningen med strukturfonde, regionalfonde, samhörighedsfonde, og hvad det nu hedder alt sammen, og det er også det, der er sket. Irland og den sydlige del af Europa, især Spanien, Portugal og Grækenland, har fået langt, langt bedre vilkår, efter at de har været med i en del år i det europæiske samarbejde. Det er solidariteten i EU, men det har sådan set ikke noget med euroen at gøre.

Jeg tror ikke, at fordi vi får en fælles valuta og priserne bliver sammenlignelige, vil der pludselig ske en folkevandring, som vi overhovedet ikke har været vidne til før – at alle vil søge til Danmark og søge arbejde i Danmark. Det er jo ikke rigtigt, og jeg er uenig i, at man skal fremmane det billede, at euroen vil føre til et totalt ændret mobilitetsmønster i Europa. Den vil føre til lavere priser for forbrugerne, fordi det bliver nemmere at gennemskue og sammenligne priserne.

Til hr. Keld Albrechtsen: Den inflationsudvikling, vi har set, har været beskrevet i Økonomisk Oversigt i december og i en lang række andre sammenhænge. Der er intet nyt i det, og den tendens, som hr. Keld Albrechtsen beskriver, er ikke noget, der er kommet af euroens fald eller lignende ting. Den har været der et stykke tid, og der er bevægelser i retning af, at det går, sådan som alle, inklusive bankøkonomer osv., har forudset det: at Danmark kommer til at opfylde det i løbet af nogle måneder.